

Arrest

nr. 225 742 van 4 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 december 2015, verklaart er zich op 30 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 30 november 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en bent u geboren in 1999 in het dorp Kachir, Wazir, district Khogyani, in de provincie Nangarhar. Kort na uw geboorte verhuisde u met uw familie naar Pakistan, waar u 12 à 13 jaar heeft gewoond. Daarna heeft u volgens uw verklaringen nog 2 à 3 jaar in Afghanistan gewoond.

Zonder uw medeweten werkte uw vader voor de Taliban. Nadat de schoonbroer van uw moeder uw vader had overtuigd om hiermee te stoppen, kwam de Taliban bij u thuis om met uw moeder te praten. Ze wilden dat uw vader opnieuw bij de Taliban zou gaan. Indien hij dit niet zou doen, zouden ze uw oudere broer kidnappen. Enkele dagen later werd uw broer effectief gekidnapt alvorens te worden vermoord. 3 à 4 dagen later kreeg u een dreigbrief van de Taliban met de vraag of u zich wou aansluiten bij hen. 4 à 5 dagen later, op 21 mei 2015, verliet u uw land van herkomst. Via de Balkanroute kwam u aan in België op 02 december 2015 waar u asiel verzocht bij de bevoegde instanties op 30 december 2015.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u een originele dreigbrief van de Taliban en een enveloppe neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondige analyse van uw verzoek tot internationale bescherming heeft de Commissaris-generaal besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 17 maart 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 8 februari 2016 een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 21 april 2016 verklaarde 16-17 jaar te zijn en u op uw gehoor bij het CGVS op 31 mei 2017 heeft verklaard ongeveer 17,5 jaar te zijn geweest bij uw aankomst in België in december 2015, blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.

Het CGVS benadrukt vervolgens dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf te Wazir in het Khogyanidistrict, provincie Nangarhar, gedurende 2 à 3 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in mei 2015 (verblijf in de periode van 2012/2013 tot mei 2015). Zo schiet uw kennis voor wat betreft de politiek, de veiligheidssituatie, de geografie, de natuur, de recente gebeurtenissen en lokale bekendheden in uw district en regio schromelijk tekort.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van uw vermeende verblijf gedurende de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan in uw dorp Wazir, district Khogyani, provincie Nangarhar, zwaar op de proef gesteld door het feit dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van natuurverschijnselen- en/of rampen in uw district en regio. Zo verklaart u dat er zich tijdens uw vermeende verblijf geen aardbevingen of overstromingen hebben voorgedaan. U verklaart zelfs dat er in de ganse provincie Nangarhar geen aardbevingen zijn geweest (CGVS 1, p. 10-11). Dit is eerder bevreemdend daar uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt dat er in 2013 en 2014 wel degelijk enkele natuurrampen waren. Zo werden er in het jaar 2013 in uw eigen district Khogyani bij drie overstromingen en twee maal een hevige regenval maar liefst 15 huizen beschadigd, 30 huizen vernield en vielen er vijf gewonden en zelfs één dode. In datzelfde jaar vond in uw district op 24 april 2013 een zeer zware aardbeving plaats, de grootste van de laatste 30 jaar, waarbij 12 huizen werden beschadigd en maar liefst 118 huizen werden vernield. Ook in 2014 raakten minstens 20 huizen beschadigd door overstromingen in uw district. Het feit dat u hierover helemaal niets zou weten of zelfs niet van zou hebben gehoord is volledig ongeloofwaardig. Komende uit een landbouwfamilie en landbouwregio is het onwaarschijnlijk dat hierover niet zou worden gepraat onder elkaar daar zowel aardbevingen als overstromingen nefast zijn voor de oogst. Geconfronteerd met de onwaarschijnlijkheid van uw verklaringen kan u geen adequate uitleg voorzien (CGVS 2, p. 9). Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Wazir, district Khogyani, provincie Nangarhar van 2012/2013 tot mei 2015, reeds zwaar ondermijnd.

Ten tweede wordt deze geloofwaardigheid verder aangetast door uw minieme kennis over de presidentiële verkiezingen van 2014, nochtans pal in het midden van uw vermeende verblijf aldaar. Zo verklaart u dat Ashraf Ghani de verkiezingen won in de periode dat u naar België bent gekomen (CGVS 1, p. 9). Dit is eerder bevreemdend daar Ashraf Ghani officieel tot president werd uitgeroepen in september 2014, nadat hij na de tweede stemronde in juni 2014 de verkiezingen won, en uit uw administratieve dossier blijkt dat u bijna een jaar later, op 21 mei 2015, uit Afghanistan bent vertrokken. Dergelijke verklaring doet bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende verblijf in uw dorp van 2012/2013 tot mei 2015. Deze vaststelling wordt bekrachtigd door het feit dat u niet de minste informatie kan geven over deze verkiezingen. Nochtans verliepen deze verkiezingen niet bijzonder vredevol en werden verscheidene zware veiligheidsincidenten geregistreerd. Ook in uw eigen district, Khogyani, kenden de verkiezingen volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en

waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) een woelig verloop omwille van de tussenkomst van de Taliban en hun verwikkeling in gevechten alsook door gevechten tussen strongmen gelinkt aan de kandidaten. Ten gevolge hiervan konden zelfs een dertigtal dorpen niet gaan stemmen. Het feit dat u hierover niets kan vertellen is uiterst onaannemelijk. Als verklaring geeft u dat u slechts voor een korte periode in Afghanistan bent geweest en dat u bijgevolg niet veel weet (CGVS 1, p. 9). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u op het moment van de verkiezingen wel degelijk reeds minstens een 1 jaar terug in Afghanistan woonde en dat dit bijgevolg geen afdoende verklaring is voor uw onwetendheid. Gegeven het gewelddadige verloop van deze verkiezingen, bovendien in uw eigen district Khogyani, kan minstens verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn, wat in casu niet het geval is. Dientengevolge wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar tussen 2012/2013 en mei 2015 verder ondermijnd.

Ten derde bent u evenmin op de hoogte van de aanwezigheid van Daesh in uw district en regio gedurende uw verblijf aldaar. U verklaarde expliciet dat enkel de Taliban in uw regio of provincie aanwezig was (CGVS 1, p. 11). Uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt echter dat Daesh en de Taliban in de maanden voor uw vertrek verwickeld waren in hevige gevechten met elkaar in uw district. Het feit dat u hier helemaal geen weet van zou hebben is niet aannemelijk voor een Afghaan uit de provincie Nangarhar, die steeds geconfronteerd wordt met opkomende gewapende groeperingen en zware gevechten. Bijgevolg worden verder vraagtekens geplaatst bij uw vermeende verblijf in Khogyani district, Nangarhar provincie in de periode van 2012/2013-mei 2015.

Ten vierde slaat u de bal volledig mis wanneer het aankomt op lokale politieke figuren. Zo verklaart u dat Dadak Zahmai – u bedoelt waarschijnlijk Dadak Zalmai – uw districtshoofd was ten tijde van uw verblijf in Khogyani (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 11). Volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) was Zalmai echter districtshoofd tot het jaar 2010 en werd hij later opgevolgd door Syed Mohammad Pahlawan, Haji Muhammad Hassan, Haji Syed Abdul Rahman, Rahmanullah en eind 2014, nog ten tijde van uw vermeende verblijf in Khogyani, door Niamatullah Noorzai. Gevraagd naar twee van deze districtshoofden (in functie in 2012-2013 en vanaf eind 2014) verklaart u hen niet te kennen (CGVS 1, p. 11). Dit is eerder bevreemdend voor iemand die verklaart gedurende die periode in Khogyani te hebben gewoond. Gegeven de precaire veiligheidssituatie leunt de Afghaanse bevolking net des te meer op hun lokale overheid om correcte informatie te krijgen en zich te beschermen tegen de vijanden. Behalve het feit dat u geen weet heeft van de districtshoofden ten tijde van uw vermeende verblijf in Khogyani, gaat u ook de mist in bij het benoemen van de provinciegouverneur van Nangarhar ten tijde van uw verblijf aldaar. Zo verklaart u dat Saleem Khan Gandozi gouverneur was, terwijl uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt dat hij pas in mei 2015, de maand van uw vertrek uit Afghanistan, aangesteld werd als gouverneur. U slaagt er niet in om Gul Agha Sherzai (in functie van 2004 tot 2014) en Shamsulhaq Qiraj (in functie in 2015) aan te halen, wat eerder onaannemelijk is voor iemand die gedurende die periode in zijn district heeft gewoond.

Ten vijfde bent u niet op de hoogte van belangrijke veiligheidsincidenten in uw district. Zo werd er in november 2014 een bomaanslag gepleegd in de moskee van Khogyani waarbij maar liefst 30 gewonden vielen, waaronder de mullah, alsook enkele doden. Waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud niet op de vraag antwoordde of er aanslagen waren geweest in een moskee in uw buurt, verklaart u tijdens uw tweede onderhoud dat u wel gehoord heeft van een mullah die was omgekomen door een ontploffing. U kent echter zijn naam niet. Vervolgens weet u ook niets over de andere slachtoffers, hoewel het in casu om een hevige aanslag ging met niet weinig doden en gewonden, noch over het feit dat deze aanslag tijdens het vrijdaggebed net na de middag plaatsvond (COI in administratieve dossier). Volgens u vond deze aanslag namelijk in de ochtend plaats (CGVS 2, p. 10). Het feit dat uw district opgeschrikt werd door dergelijke aanslag op een geestelijke, maar u hierover amper iets zou weten, is niet aannemelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vermeende aanwezigheid in Khogyani van 2012/2013 tot mei 2015. Bovendien wijst het feit dat u wel weet dat er een aanslag is gebeurd, maar geen weet heeft van verdere details inzake dit noemenswaardige incident, in de richting van ingestudeerdheid.

Uiteindelijk wordt de algehele geloofwaardigheid van uw vermeende verblijf in het district Khogyani, provincie Nangarhar, volledig in de kiem gesmoord door de volgende vaststellingen. Zo is het vooreerst uiterst bevreemdend dat u geen enkel district kan opnoemen dat aan Khogyani grenst (CGVS 2, p. 13). Hoewel u enkele dorpen kan opnoemen, blijft het bijzonder vreemd dat u dan wel dorpen kan opnoemen, maar geen aangrenzende districten. Ten tweede kan u, hoewel u verklaart fan te zijn van cricket, geen enkele speler van het nationale team uit uw eigen provincie opnoemen (CGVS 2, p. 12). Volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) werd Hamid Hassan, laatst actief voor het Afghaanse nationale team in 2016,

nochtans in Nangarhar geboren. Ten derde verklaart u dat Haji Zahir Qadir is gestorven toen u niet meer aanwezig was in Afghanistan, terwijl uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt dat hij niet omkwam, maar enkel gewond raakte. Daarnaast is het evenzeer bevreemdend dat u aangeeft niet te weten wat er met hem is gebeurd gezien u zelf aangeeft dat hij een bekende dorpsoudere is uit Khogyani (CGVS 1, p. 11).

Gegeven het feit dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw vermeende verblijf in uw dorp Kachir, Wazir, district Khogyani in de provincie Nangarhar, in de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan, kan er verder ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die zich toen zouden hebben afgespeeld. Deze ongeloofwaardigheid wordt door de volgende vaststellingen bekrachtigd.

Zo heeft u tot op vandaag geen enkele informatie aangaande uw vader. Hoewel hij zich bij de autoriteiten heeft aangemeld als zijnde lid van de Taliban en daarna ook gevangen werd genomen, weet u niet wanneer hij zich bij de autoriteiten heeft aangemeld, noch of hij door die autoriteiten werd vervolgd, noch naar welke gevangenis hij werd overgebracht, noch hoe lang hij heeft vastgezeten/reeds vastzit (CGVS 1, p. 14). Zelfs toen u de kans had om er met uw oom, nota bene de oom die uw vader heeft overtuigd om te stoppen bij de Taliban, over te praten, heeft u niet de moeite gedaan om deze vraag te stellen (CGVS 1, p. 15). Ook tijdens uw tweede onderhoud, een jaar na uw eerste persoonlijk onderhoud, was u niet op de hoogte van eventuele verwickelingen of de stand van zaken aangaande de arrestatie van uw vader (CGVS 2, p. 3). Dergelijk gedrag getuigt van weinig moeite en vooral weinig interesse van uwentwege aangaande het lot van uw vader in Afghanistan. Van iemand die persoonlijk werd bedreigd door de Taliban omdat zijn vader niet meer voor hen wou werken, kan minstens verwacht worden dat hij toch enige informatie zou hebben over zijn vader en dus ook meer inspanningen zou hebben geleverd, wat in casu niet het geval is.

Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen wordt verder bekrachtigd door de volgende anomalieën die uw verklaringen kenmerken.

Vooreerst wordt er in de brief van de Taliban gesproken over uw broer Almas. U verklaarde echter bij de DVZ dat uw oom, en niet uw broer, Almas heette (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Toen u later werd gevraagd naar uw broers en zussen sprak u bovendien niet over Almas, maar wel over Adnan (DVZ verklaring, rubriek 17). Hoewel u in het begin van uw eerste persoonlijke onderhoud aanhaalde dat u zich had vergist en dat Almas uw broer is (CGVS 1, p. 1; CGVS 2, p. 5), kan dit uw fout bij de expliciete vraag naar uw broers en zussen, waarbij u niet Almas maar Adnan als uw broer aanhaalde (DVZ verklaring, rubriek 17), niet rechtzetten. Het zou echter hoogst verwonderlijk zijn dat iemand zich tweemaal zou vergissen in de naam van zijn eigen broer. Bijgevolg wordt er verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde bedreigingen. Ten tweede spreekt u zich tegen over waar de brief werd afgegeven en hoe uw moeder die heeft gevonden. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat er een gat is in de zijkant van uw huis en dat de Taliban de brief daarin moet hebben gegooid. Vervolgens vond uw moeder de brief 's morgens (CGVS 1, p. 13). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u echter dat u denkt dat ze de brief onder de deur hebben gestoken en dat uw moeder de brief 's avonds of 's nachts heeft gevonden toen ze de deur op slot wou doen (CGVS 2, p. 7). In diezelfde context spreekt u zich verder ook tegen over wanneer u die brief heeft gekregen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u 7 à 8 dagen na de dood van uw broer een brief van de Taliban heeft ontvangen (CGVS vragenlijst, vraag 3.5). Op het CGVS verklaart u echter dat u 3 à 4 dagen na zijn dood een brief zou hebben ontvangen van de Taliban (CGVS 2, p. 6). Van iemand die verklaart dat zijn broer werd gekidnapt en vermoord en zichzelf bovendien ook werd bedreigd, en dit alles in een tijdspanne van slechts 15 dagen (CGVS vragenlijst, vraag 3.5), zou kunnen verwacht worden dat hij zich hierover niet in die mate zou tegenspreken, wat in casu niet het geval is. Gegeven bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde bedreigingen volledig ondermijnd.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen hieraan niets wijzigen. De originele dreigbrief die u neerlegde bleek tegenstrijdigheden te bevatten met uw verklaringen en bovendien krijgen documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Zoals hierboven omstandig uiteen werd gezet, is dit in casu niet het geval. De enveloppe waarmee deze brief werd verstuurd, toont louter aan dat iemand in Afghanistan u post heeft toegestuurd, meer niet. Bijgevolg kunnen deze documenten niets wijzigen aan bovenstaande analyse.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in de stad Wazir, gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene

veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 31 mei 2017 en 8 mei 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Zo werd u op het einde van uw eerste persoonlijk onderhoud gewezen op de belangrijke gebreken die uw kennis betreffende uw regio van herkomst vertoonden (CGVS 1, p. 16). U antwoordde hierop dat u de volledige waarheid vertelde, maar dat u niet alles over uw regio wist omdat u daar lange tijd niet was geweest. Ook tijdens uw tweede onderhoud werd u hierop gewezen. Zo werd u gevraagd hoe het komt dat u niets weet over de zware aardbeving die in 2013 in uw district plaatsvond, waarop u antwoordde dat het een grote regio is en dat u er in uw dorp niets van heeft gemerkt (CGVS 2, p. 9). Dit is echter geen afdoende verklaring daar de impact van de grootste aardbeving in 30 jaar tijd toch minstens enige impact zou hebben gehad op uw dorp sinds deze in uw eigen district plaatsvond (cf. supra). Wanneer u op het einde van uw tweede onderhoud nogmaals wordt geconfronteerd met uw gebrekkige kennis en het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan uw vermeende verblijf in Khogyani de laatste jaren voor uw vertrek, antwoordt u dat u bij uw verklaringen blijft en dat u slechtst drie jaar in uw dorp woonde, dat u niet vaak buiten ging en dat u nooit ver weg ging (CGVS 2, p. 14). Gegeven het zwaarwichtige karakter van de gebreken die uw kennis vertoont voor iemand die beweert drie jaar in zijn regio te hebben gewoond, en het feit dat drie jaar ruim voldoende is om toch enige kennis op te doen van zijn regio, maakt dat uw verklaringen niet afdoende zijn om de ongeloofwaardigheid van uw vermeende verblijf aldaar voor uw vertrek recht te trekken.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Khogyani heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 “en/of” van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) “en/of” van artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vijf persartikels (stukken 3 en 6-9) en twee rapporten (stukken 4 en 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd teneinde zich bij hen aan te sluiten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden door zich ten onrechte als minderjarige voor te doen, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Wazir in het district Khogyani van de provincie Nangarhar gedurende twee à drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België, gelet op (a) de afwezigheid van enige kennis in zijn hoofde van natuurrampen in zijn beweerde regio van herkomst gedurende zijn beweerde verblijf aldaar, terwijl uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er in het district Khogyani in de periode 2013-2014 wel degelijk enkele (zware) natuurrampen voorkwamen, (b) zijn gebrekkige kennis over de Afghaanse presidentsverkiezingen van 2014, temeer gezien deze verkiezingen in zijn beweerde regio van herkomst gepaard gingen met verschillende zware veiligheidsincidenten, (c) zijn bewering dat enkel de taliban in zijn beweerde regio van herkomst aanwezig was, terwijl uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat ook Daesh ten tijde van zijn beweerde verblijf in het district Khogyani gevechten leverde tegen de taliban, (d) zijn gebrekkige kennis van de politieke figuren en prominenten in zijn beweerde regio van herkomst, (e) zijn gebrekkige kennis over veiligheidsincidenten in zijn beweerde regio van herkomst, (f) zijn gebrekkige geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst, en (g) zijn gebrekkige verklaringen over een nationale cricketspeler uit Nangarhar en over een bekende dorpsoudere uit Khogyani; (iii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het dorp Wazir in het district Khogyani van de provincie Nangarhar gedurende twee à drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich toen zouden hebben voorgedaan; (iv) de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten bijkomend wordt ondermijnd doordat (a) hij geen verdere informatie heeft over zijn vader, hetgeen getuigt van een gebrek aan interesse in de door hem voorgehouden problemen, en (b) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de naam van zijn door de taliban vermoorde broer, met betrekking tot de plaats en het moment waarop de dreigbrief van de taliban door zijn moeder zou zijn gevonden, en met betrekking tot het tijdsverloop tussen de dood van zijn broer en het ontvangen van de dreigbrief van de taliban; en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden door zich ten onrechte als minderjarige voor te doen, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid:

“Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 17 maart 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 8 februari 2016 een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 21 april 2016 verklaarde 16-17 jaar te zijn en u op uw gehoor bij het CGVS op 31 mei 2017 heeft verklaard ongeveer 17,5 jaar te zijn geweest bij uw aankomst in België in december 2015, blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.”

In zijn verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaring dat hij werd geboren op 28 februari 1999. Hij stelt dat *“deze examens niet volledig betrouwbaar zijn en dat fouten mogelijk zijn”*. Volgens hem is zijn jonge leeftijd (*“minderjarige of jonge meerderjarige”*) *in casu* duidelijk, hetgeen in de bestreden beslissing onvoldoende in rekening werd genomen. Hij wijst erop dat het voordeel van de twijfel ingeval van een niet-begeleide minderjarige asielzoeker ruim dient te worden geïnterpreteerd.

De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog steeds blijft volharden in zijn eerder voorgehouden minderjarigheid. Hiermee bevestigt hij nogmaals dat hij de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zowel zijn algehele geloofwaardigheid als aan de geloofwaardigheid van (de chronologie) van zijn vluchtrelaas en zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België. Immers, uit beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker op 8 februari 2016 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar (administratief dossier, stuk 23). Waar verzoeker aanvoert dat *“deze examens niet volledig betrouwbaar zijn en dat fouten mogelijk zijn”*, dient erop gewezen dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 23). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Als zodanig staat verzoekers leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij ten aanzien van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast. Waar verzoeker doorheen zijn verweer verwijst naar zijn voorgehouden jeugdige leeftijd, kan hij dan ook niet worden bijgetreden.

2.3.2.4. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Wazir in het district Khogyani van de provincie Nangarhar gedurende twee à drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België, gelet op (a) de afwezigheid van enige kennis in zijn hoofde van natuurrampen in zijn beweerde regio van herkomst gedurende zijn beweerde verblijf aldaar, terwijl uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er in het district Khogyani in de periode 2013-2014 wel degelijk enkele (zware) natuurrampen voorkwamen, (b) zijn gebrekkige kennis over de Afghaanse presidentsverkiezingen van 2014, temeer gezien deze verkiezingen in zijn beweerde regio van herkomst gepaard gingen met verschillende zware veiligheidsincidenten, (c) zijn bewering dat enkel de taliban in zijn beweerde regio van herkomst aanwezig was, terwijl uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat ook Daesh ten tijde van zijn beweerde verblijf in het district Khogyani gevechten leverde tegen de taliban, (d) zijn gebrekkige kennis van de politieke figuren en prominenten in zijn beweerde regio van herkomst, (e) zijn gebrekkige kennis over veiligheidsincidenten in zijn beweerde regio van herkomst, (f) zijn gebrekkige geografische kennis over

zijn beweerde regio van herkomst, en (g) zijn gebrekkige verklaringen over een nationale cricketspeler uit Nangarhar en over een bekende dorpsoudere uit Khogyani.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande aan dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te strikt heeft beoordeeld. Hij wijst erop dat hij slechts gedurende twee à drie jaar in Afghanistan heeft verbleven. Hij wijst er tevens op dat hij nooit naar school ging en ongeletterd is. Volgens hem verklaren deze elementen zijn beperkte kennis.

De Raad stelt vast dat verzoeker de door hem voorgelegde documenten op de Dienst Vreemdelingenzaken telkens met dezelfde vaste handtekening ondertekende (administratief dossier, stukken 22 en 23), hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn voorgehouden ongeletterdheid. Hoe dan ook dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij meerdere jaren beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Het enkele gegeven dat verzoeker beweert slechts twee à drie jaar in Afghanistan te hebben verbleven voorafgaand aan zijn komst naar België, doet hieraan geen afbreuk. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat op een periode van twee à drie jaar wel degelijk een gedegen en doorleefde kennis kan worden opgedaan van de onmiddellijke leefomgeving. Dit klemt des te meer daar de kennis waarnaar bij verzoeker werd gepeild betreffende zijn beweerde regio van herkomst zich concentreert op de twee- à driejarige periode waarin verzoeker in Afghanistan stelt te hebben verbleven.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift stelt dat hij niets over de aardbevingen in zijn district heeft gehoord en dat er in zijn dorp niks was, dient vastgesteld dat uit de daaromtrent beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er in het district Khogyani op 24 april 2013, toen verzoeker zich volgens zijn verklaringen in dit district zou hebben bevonden, één van de grootste aardbevingen van de laatste 30 jaar heeft voorgedaan met heel wat schade tot gevolg. Verzoeker wijst er verderop in zijn verzoekschrift zelf op dat hij in een klein dorp verbleef, zodat eens te meer kan worden aangenomen dat over een dergelijke aardbeving zeker moet zijn gesproken. Dat verzoeker verklaart dat er in zijn district geen aardbevingen voorkwamen, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf aldaar. Dit klemt des te meer daar uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) tevens blijkt dat er in het district Khogyani verschillende zware overstromingen waren, die eveneens heel wat schade berokkenden maar waaromtrent verzoeker evenmin zou hebben gehoord.

Wat betreft de Afgaanse presidentsverkiezingen in 2014 wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij toen maar 15 jaar oud was en dat het bijgevolg begrijpelijk is dat hij hierover maar een minimale kennis heeft. Hiervoor is echter reeds komen vast te staan dat aan de door verzoeker voorgehouden leeftijd geen geloof kan worden gehecht, zodat hij niet langer naar deze leeftijd kan verwijzen teneinde zijn gebrekkige kennis inzake zijn beweerde regio van herkomst te trachten te verschonen. Bovendien kan zelfs van een 15-jarige worden verwacht dat hij de veiligheidsincidenten die met deze presidentsverkiezingen gepaard gingen (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) heeft opgemerkt.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift opmerkt dat hij de naam van de provinciegouverneur en van het districtshoofd heeft gegeven, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat verzoekers verklaringen geenszins overeenstemmen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Immers, verzoeker verklaarde dat Saleem Khan Gandozi provinciegouverneur was ten tijde van zijn verblijf in de provincie Nangarhar, terwijl uit de voormelde informatie blijkt dat deze pas een maand na verzoekers vertrek werd aangesteld en dat verzoeker de vorige provinciegouverneurs niet kan benoemen. Het door verzoeker genoemde districtshoofd was blijkens de beschikbare informatie maar in functie tot 2010, toen verzoeker volgens zijn verklaringen nog in Pakistan verbleef, terwijl hij de districtshoofden die ten tijde van zijn beweerde verblijf in Khogyani in functie waren niet kent.

Waar verzoeker nog stelt dat geen rekening werd gehouden met zijn correcte antwoorden, dat hij de naam van een imam in zijn dorp heeft gegeven, alsook de namen van de bekendste bergen en valleien, van een bekende madrassa en dat hij sprak over een raid, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal

aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven met betrekking tot zijn beweerde verblijf in het dorp Wazir in het district Khogyani van de provincie Nangarhar gedurende twee à drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België *in concreto* te weerleggen. Als zodanig blijven deze motieven onverminderd overeind.

2.3.2.5. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Wazir in het district Khogyani van de provincie Nangarhar gedurende twee à drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich daar in deze periode zouden hebben voorgedaan. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten bijkomend wordt ondermijnd doordat (a) verzoeker geen verdere informatie heeft over zijn vader, hetgeen getuigt van een gebrek aan interesse in de door hem voorgehouden problemen, en (b) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de naam van zijn door de taliban vermoorde broer, met betrekking tot de plaats en het moment waarop de dreigbrief van de taliban door zijn moeder zou zijn gevonden, en met betrekking tot het tijdsverloop tussen de dood van zijn broer en het ontvangen van de dreigbrief van de taliban.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat zijn vader nu in de gevangenis verblijft en voert hij aan dat het voor hem omwille van zijn verblijf in België moeilijk is om informatie over zijn vader te vergaren.

De Raad wijst er echter op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Het loutere feit dat verzoeker heden in België verblijft, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker toont niet aan dat hij niet in staat zou zijn om zich met betrekking tot de verdere evolutie van zijn voorgehouden problemen sedert zijn vertrek uit zijn land van herkomst te informeren.

Waar verzoeker volhardt dat zijn broer Almas heet, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht in de bestreden beslissing dienaangaande vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen op zich uiteraard deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt.

Gezien de hiervoor vermelde motivering uit de bestreden beslissing, kan verzoeker geenszins worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat de commissaris-generaal zijn vrees voor de taliban en de moord door de taliban op zijn broer niet heeft onderzocht.

Waar verzoeker wijst op “*een document*” dat hij heeft voorgelegd en dat volgens hem een begin van bewijs vormt voor zijn verklaringen, dient erop gewezen dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) terecht motiveert als volgt:

“Ook de door u neergelegde documenten kunnen hieraan niets wijzigen. De originele dreigbrief die u neerlegde bleek tegenstrijdigheden te bevatten met uw verklaringen en bovendien krijgen documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Zoals hierboven omstandig uiteen werd gezet, is dit in casu niet het geval. De enveloppe waarmee deze brief werd verstuurd, toont louter aan dat iemand in Afghanistan u post heeft toegestuurd, meer niet. Bijgevolg kunnen deze documenten niets wijzigen aan bovenstaande analyse.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift, zodat de hiervoor geciteerde motivering onverminderd overeind blijft. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-9) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.6. Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.3.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat (de) artikel(en) (2 en) 3 van het EVRM wordt(en) geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij de laatste twee à drie jaar voorgaand aan zijn vertrek naar België heeft verbleven in het district Khogyani in de provincie Nangarhar, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER